

جشنواره کن

نگاهی به فیلم «سه رخ» به کارگردانی جعفر پناهی

بازی رخ ادامه دارد

مجید موثق

● «سه رخ» آخرین ساخته جعفر پناهی بحران سه نسل از بازیگران سینمای ایران را هدف قرار داده است. پناهی در این فیلم به روایت نرمی در کارگردانی رسیده است. موضوع فیلم برخورد جامعه‌ای سنتی با هنر سینما و هویزه هنرپیشگان زن است که عده‌ای را خانه‌نشین و عده‌ای را ناامید کرده است. در واقع «سه رخ» به یک «فیلم در فیلم» تبدیل شده که از فضاسازی مینی‌مالی نیز برخوردار است و به نظر می‌رسد پناهی در این فیلم به جنسی از میزانشن‌هایی رسیده که در کارهای استادش «عباس کیارستمی» پیش از این دیده شده‌ است. فیلمی جاده‌ای که عمل برانگیزنده درام در ماشین اتفاق می‌افتد که دو سرنشین دارد. فیلم با یک ویدئو آغاز می‌شود که اطلاعاتی راجع به دختری می‌دهد که ناکامی او در بازیگری، باعث شده تا خودکشی کند و به همین دلیل این ویدئو ضبط‌شده را برای «بهناز جعفری» بازیگر سینما می‌فرستد. بهناز جعفری در همان ابتدا به صحت این قضیه یا همان خودکشی مشکوک است، اما جعفر پناهی او را آرام می‌کند که رودقت‌ات‌کردن عادلانه نیست و بهتر است به خانه دختر که در روستایی در آذربایجان قرار دارد، بروند تا همه چیز مشخص و شفاف شود، اما تعلیق فیلم‌نامه از آنجایی آغاز می‌شود که دختر خودکشی نکرده و همه را سر کار گذاشته و کسی نیز خبری از او ندارد! تماشاگر در این سفر در دیدگاه‌های متفاوت مردم روستا و تعصبات قومی آنها بیشتر آشنا می‌شود. حتی زاویه دید بازیگر و کارگردان در این سفر عاری از تعصب و ستیز نیست، یکی صلح‌طلب و دیگری برافروخته است و همین تضاد عناصرها در زمان رسیدن به روستا به اوج می‌رسد! پناهی در این فیلم جدا از عشق و علاقه خود به سینما، مسئله مهم‌تری را نیز موشکافی کرده و آن منزوی‌شدن بازیگران نوبایی است که در فضاهای غیرشهری به چیزی دسترسی ندارند و خانواده‌های آنها مضطرب برای حفظ آبروی خود هستند؛ در واقع «تضاد و برخورد سنت و مدرنیسم» یکی از نکات تحلیلی است که در زیرمتن این فیلم مشاهده می‌شود. یکی از نکات ظریف دیگری که در این فیلم دیده می‌شود، خانه‌نشین‌شدن بازیگران نسل پیشین سینمای ایران است که برخی از آنها برای رهایی خود به زندگی در روستا خو گرفته‌اند. این بار نیز حرکت رخ‌های پناهی در «این شطرنج» مورد استقبال منتقدان و خبرنگاران سینمایی قرار گرفت. «غایب حاضر جشنواره‌ها» این روزها را در کن با اینکه یک صندلی خالی به نام خود دارد، بعید نیست در روز اختتامیه یک جایزه دیگر به نام خود ثبت کند، لازم به ذکر است فیلم‌برداری خوب «امین جعفری» و تدوین یکدست «مستانه مهاجر» در افشای تدریجی درام این اثر بی‌تأثیر نبوده. «بهناز جعفری» نیز در کشف نقش و ابلاغ آن به تماشاگر سربلند ظاهر شده است. فیلم مورد استقبال شدید مخاطبان کن قرار گرفت و پناهی نشان داد که همیشه راه‌حلی برای ادامه فیلم‌سازی پیدا می‌کند.

جاری

نمایش آثار گرافیکی رضا یعقوبی قلعه‌نو در اوکراین و ایران

● نمایشگاه «نشانه‌ها» با آثار گرافیکی رضا یعقوبی قلعه‌نو، دوشنبه، ۳۱ اردیبهشت، ساعت ۱۶ با حضور جمعی از هنرمندان در فرهنگ‌سرای ارسباران کشایش می‌یابد. رضا یعقوبی قلعه‌نو دانش‌آموخته رشته طراحی و گرافیک از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران است. او از سال ۱۳۸۲ عضو رسمی انجمن طراحان گرافیک ایران است. نمایشگاه دیگر این هنرمند با نام «صدای دموکراسی در خطر است» در کاخ دیزاین کشور اوکراین تا ۲۸ خرداد برای بازدید عموم به نمایش درمی‌آید. علاقه‌مندان می‌توانند ساعت ۱۲ تا ۲۰ برای بازدید از نمایشگاه به فرهنگ‌سرای ارسباران به نشانی خیابان دکتر شریعتی، سیدخندان، خیابان جلفا مراجعه کنند. تلفن گویای ۲۰-۲۲۸۷۲۸۱۸ داخلی ۱۲۵ برای آگاهی بیشتر اعلام شده است.

حسین شهاب در گذشت

● **گروه هنر**: حسین شهاب، بازیگر سینما و کوبیزون که به دلیل مشکلات کلیوی و نارسایی کلیه مدت طولانی در بیمارستان بستری بود، روز ۲۸ اردیبهشت در بیمارستان محب کوثر درگذشت. قرار است پیکر حسین شهاب صبح یکشنبه ۳۰ اردیبهشت ساعت ۹ صبح از مقابل ساختمان شماره ۲ خانه سینما در خیابان وصال به سمت قطعه هنرمندان بهشت زهرا(س) تشییع شود. این بازیگر در فیلم‌های مختلفی همچون «ماموریت»، «برزخی‌ها»، «بازداشتگاه» و… به ایفای نقش پرداخته بود.

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران یکی از نهادهای دولتی و فرهنگی کشور است که در راستای حفظ و نگهداری اسناد و کتابهای ملی و تاریخی و همچنین به‌کارگیری و معرفی آنها در راستای توسعهٔ فرهنگی و علمی کشور و ارتقای سطح آگاهی و سواد عمومی مردم ایران فعالیت می‌کند.
این سازمان در سال ۱۳۵۷ تأسیس شد و در ابتدا به‌نام «سازمان اسناد و کتابخانه ملی» شناخته می‌شد. در سال ۱۳۸۲، به‌دلیل تغییرات ساختاری و ادغام آن با سازمان اسناد و کتابخانه ملی، نام آن به «سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران» تغییر یافت.
این سازمان دارای بخش‌های مختلفی است که در زمینه‌های مختلف اسناد، کتابخانه‌ها، آرشیو، دیجیتال، و پژوهش فعالیت می‌کند.
این سازمان همچنین دارای کتابخانه‌های تخصصی و عمومی است که به‌کارگیری و معرفی آنها در راستای توسعهٔ فرهنگی و علمی کشور و ارتقای سطح آگاهی و سواد عمومی مردم ایران فعالیت می‌کند.
این سازمان همچنین دارای بخش‌های مختلفی است که در زمینه‌های مختلف اسناد، کتابخانه‌ها، آرشیو، دیجیتال، و پژوهش فعالیت می‌کند.
این سازمان همچنین دارای کتابخانه‌های تخصصی و عمومی است که به‌کارگیری و معرفی آنها در راستای توسعهٔ فرهنگی و علمی کشور و ارتقای سطح آگاهی و سواد عمومی مردم ایران فعالیت می‌کند.

سازمان کلفر: علی عباسی، فیلم‌ساز ایرانی ساکن سوئد، جمعه‌شب برای فیلم «مرز» محصول مشترک سوئد و دانمارک برنده جایزه بهترین فیلم بخش «نگاه خاص» هفتادویکمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کن شد. وی به مناسبت حضور این فیلم در جشنواره کن گفت‌وگویی با آنیکا فام از سایت سازمان دولتی نوردیسک- فیلم nordiskfilmogtvfond.com انجام داده است که خلاصه‌ای از آن را می‌خوانیم.

این کارگردان متولد ایران اولین حضور خود در بخش «نگاه خاص» جشنواره کن را این هفته با درام رمانتیک فراطبیعی «مرز» تجربه کرده است. این فیلم سوئدی/ دانمارکی بر اساس داستان کوتاهی از جان آیوید لینگکوِست (نویسنده «بگذار فرد مناسب

وارد شود» ساخته شده است. تینا (اوا ملاندر) افسر گمرک است و علاقه عجیبی به ورو (ایرو میلیونوف) دارد که درواقع مظنونی است که باید زیر نظر بگیرد.

مسائلی که از پرونده رومی شود تمام موجودیت او را در معرض تهدید قرار می‌دهد.

اینکه با دومین فیلم بلندتان در میان منتخبان جشنواره کن هستید، چه احساسی دارید؟

شگفت‌انگیز است. بودن در کن برای هر کارگردانی مثل یک رؤیاست، اما با توجه به نوع فیلم‌هایی که من می‌سازم؛ یعنی فیلم‌های خارج از روال مرسوم بازار، این نیز برایم حیاتی است که مهر تاییدی از یک جشنواره بزرگ داشته باشم. معنی‌اش این است که اگرچه فیلم من غیرعادی و عجیب است، اما فیلم خوبی است. این فیلم ترکیبی از ژانرهای مختلف است و من کمی نگران بودم که شاید به تصور اینکه یک فیلم فانتزی با سرگرمی سطحی است، کنار گذاشته شود، اما خوشحالم که کمیته انتخاب کن قابلیت‌های آن را دید.

هنگامی که ما برای اولین‌بار در سال ۲۰۱۱ در برنامه «استعدادهای نوردیک» دیدار کردیم، شما

هنر

گفت‌وگو با علی عباسی، برنده جایزه «نگاه خاص» جشنواره کن ۲۰۱۸

پایان قرنطینه سینمایی فیلم‌ساز ایرانی

که تازه از دانشکده فیلم دانمارک فارغ‌التحصیل شده بودید، گفتید: «فیلم، تجربه است. شما باید آنها را در بدن خود احساس کنید، نه در ذهنتان. بلکه در ستون فقراتتان». در مورد فیلم «مرز» این نظر را چگونه قابل اعمال می‌دانید؟

برای من این مهم است که وقتی یک ایده را می‌گیرم، یک نوع دوره قرنطینه را از سر بگذرانم. به‌این‌ترتیب ایده درون من باقی می‌ماند و قبل از آغاز نوشتن فیلم‌نامه به‌آرامی رشد می‌کند. به این نیاز دارم که کاملاً

در جهان پروژه غوطه‌ور شوم. به این دلیل است که به‌عنوان کارگردان بسیار آهسته کار می‌کنم و نمی‌توانم چندین پروژه را هم‌زمان انجام دهم یا حتی فیلم‌های تبلیغاتی و ویدئو را کار کنم.

وقتی برای بار اول داستان کوتاه جان آیوید لینگکوِست را خواندید، بلافاصله تمایل پیدا کردید آن را روی پرده ببرید؟

حدود ۱۰ سال پیش، یکی از دوستانم درباره داستان «مرز» به من گفت. این در ذهنم باقی ماند و بعد به من پیشنهاد داده شد که روی آن کار کنم. احساس می‌کردم که احتمالاً هیچ‌کس نمی‌تواند از آن فیلم بسازد، چون متن بسیار چالش‌برانگیزی است. بیشتر در ذهن شخصیت اتفاق می‌افتد. من این واقعیت را نیز دوست داشتم که یک داستان جهان‌شمول درباره هویت است، اما با یک پرداخت ویژه.

بزرگ‌ترین چالش شما در اقتباس سینمایی چه بود و چگونه با تهیه‌کنندگان همکاری کردید؟
ایزابلا (اکلیوف) خودش کارگردان هم هست و علاقه‌مند به واقع‌گرایی روان‌شناختی است،

درست مثل من. چون شخصیت مرکزی زن است، ایزابلا بهتر می‌توانست جزئیات پیچیده‌ای درباره این نویسنده که تینا چه‌کار می‌کند و چگونه واکنش نشان می‌دهد، تغییرات عمده‌ای که ما به وجود آورديم، اضافه‌کردن یک پیرنگ فرعی و یک لحن تیره‌تر به داستان عاشقانه است. من به سویه تاریک آگاهی بشری و به مشکلات وجودی‌ای که مردم با آن روبه‌رو هستند، علاقه‌مندم.

کانون داستان فیلم چیست؟
این بیشتر یک داستان عاشقانه و در مورد آن است که تینا انتخاب می‌کند چگونه آدمی باشد و همچنین درباره تجربه بخشی از اقلیت‌بودن است. هرکسی می‌تواند با این احساس ارتباط برقرار کند؛ جایی که وجود شما به خودی‌خود پذیرفته نیست و شما باید به قوانینی که دیگران تعیین کرده‌اند، مقید باشید.

در مرحله انتخاب بازیگر آیا پیدا کردن اوا ملندر، بازیگرزن سوئدی و ایرو میلیونوف، بازیگر فنلاندی، برای نقش‌های اصلی کار دشواری بود؟
آنها بهترین‌ها بودند، اما من یک‌سال‌ونیم برای انتخاب بازیگر وقت گذاشتم تا به آنها رسیدم. آنها واقعاً بازیگران شخصیت هستند و تغییرات فیزیکی عمده‌ای مانند ۲۰ کیلوگرم وزن کم‌کردن را از سر گذراندند! آنها به معنای واقعی کلمه صد‌درصد بدن و روح خود را وارد نقش کردند.

فیلم‌برداری در لوکیشن به‌جای استودیو چقدر ضروری بود؟
برای آنکه داستان مؤثر باشد، هم به شخصیت باید اهمیت داد و هم به محیط. به همین دلیل لازم بود که بتوانیم در ترمینال کشتی‌ها، ایستگاه پلیس

گفت‌وگو با علی عباسی، برنده جایزه «نگاه خاص» جشنواره کن ۲۰۱۸

پایان قرنطینه سینمایی فیلم‌ساز ایرانی

و خانه‌های شخصیت‌ها فیلم بگیریم. من تقریباً یک سال برای گرفتن مجوز برای شلیک در ترمینال کشتی‌رانی جنگیدم. در این فیلم توازنی میان افکار فراطبیعی و عرفانی و سیاسی- اجتماعی برقرار است.

به همین دلیل است که کار خود را رئالیسم جادویی می‌دانید…

بله. به‌عنوان یک نویسنده کارم را شروع کرده‌ام و خیلی از موج رئالیسم جادویی نویسنندگان آمریکایی‌لاتین، مانند گابریل گارسیا مارکز و کارلوس فونتنس الهام گرفته‌ام. مهم‌ترین ابزار ادبی‌ای که این نویسندگان مورد استفاده قرار می‌دهند، این است که فانتزی و واقع‌گرایی را ترکیب کنیم. برای دریافت زندگی و زندگی درونی نیاز به لایه‌های مختلف دارید. به همین دلیل رؤیاها و توهم شخصیت‌ها به اندازه زندگی روزمره‌شان واقعی است و بخشی از واقعیت آنهاست.

کام بعدی برای شما چیست؟ آیا علاقه‌مند به کار در مقیاس بزرگ‌تر؛ به‌عنوان مثال به زبان انگلیسی هستید؟

بعضی از کارگردان‌های ساکن اسکاندیناوی که با یک فیلم دیده شدند، به ایالات متحده رفتند و کارشان به ساختن فیلم‌ها بسیار متوسط هالیوودی ختم شد. نمی‌توانم این کار را بکنم. برای من فیلم‌ساختن، هم لذت‌بخش و هم خسته‌کننده است و هر فیلم را طوری می‌سازم که گویی آخرین فیلم من است. با همان شور و شوق و تعهد. نمی‌توانم کاری میان‌مایه انجام دهم که بعد بتوانم کار بهتری انجام دهم. مهم‌تر از همه این است که من شخصیت خودم را حفظ کنم و هرکسی که به آن احترام بگذارد، همکار خوبی برایم خواهد بود. انگلیسی زبان دوم من است. من چند پروژه زبان انگلیسی در ذهن دارم و چند پیشنهاد. ببینیم چه می‌شود!

کسی از نیم‌بهاشدن بلیت سینماها خبر ندارد

این‌چند روز هم می‌توان از میزان استقبال تماشاگران از فیلم‌های روی‌پرده حرف زد. طبق گفته رضا سعیدی‌پور، مدیر پردیس سینمای آزادی، طرح نیم‌بهاشدن بلیت سینماها هنوز به گوش مردم نرسیده و اطلاع‌رسانی درستی در مورد آن اتفاق نیفتاده است. او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «اگر این طرح درست اطلاع‌رسانی شود و صداسیما به کمک سینماها بیاید و به مردم اطلاع بدهد که می‌توانند با این شرایط در ماه رمضان فیلم ببینند، قطعاً تعداد بیشتری متوجه این طرح خواهند شد و استقبال از فیلم‌ها هم به‌مراتب بیشتر می‌شود». او ادامه داد: «این روزها درباره تعدد نمایش فیلم‌ها در سینماها زیاد صحبت می‌شود. این در حالی است که هنوز اکران‌های نوروز سینماها فروش خوبی دارند و تا زمانی که از این فیلم‌ها استقبال می‌شود، سینمادارها از نمایش آنها استقبال می‌کنند».

سپهر پهلوانی، مدیر پردیس سینمایی ارگ، اما معتقد است در این چند روز مخاطبان این پردیس سینمایی از طرح نیم‌بهاشدن بلیت سینماها اطلاع داشتند و استقبال از فیلم‌ها هم خوب بوده است. او به «شرق» گفت: «نیم‌بهاشدن بلیت سینماها در هر شرایطی تأثیرش را در فروش سینماهای می‌گذارد و طبعاً طیف بیشتری از مخاطبان به سینماهای می‌آیند، اما شاید بهتر بود که زمان نیم‌بهاشدن بلیت سینماها ساعات کمتری داشت، چراکه از زمان افطار به‌بعد در پردیس ارگ تنها دو سانس باقی می‌ماند که می‌توان قیمت تمام‌بها را دریافت کرد و این شرایط خیلی به سود فروش سینما نیست». پهلوانی افزود: «در کنار اینها باید به این نکته هم اشاره کرد که متأسفانه در اکران دوم نوروز بسیاری از فیلم‌ها چنان‌که باید دیده نشدند و فروش خوبی ندارند و همچنان فیلم‌های اول نوروز هستند که فروش خوبی دارند». با گذشت چند روز از آغاز ماه مبارک رمضان نمی‌توان تحلیل کاملی مبنی‌بر فروش اسمال سینماها در این ایام داشت و باید منتظر ماند و دید، سینماها در روزهای پیش‌رو میزان چه تعداد مخاطب خواهند بود؟

شمس داشته و در سی‌امین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر نیز روی صحنه رفته و همچنین تور اجرایی‌ها را نیز در اروپا پشت‌سر گذاشته است. خلاصه داستان نمایش‌نامه «نویسنده مرده است» که پیش‌تر با بازی لادن مستوفی و ایوب آقاخانی و در اجرایی با نقش‌آفرینی آرش عباسی اجرا شده، از این قرار است؛ لیلی رحیمی ستاره سینمای ایران قرار است پس از سال‌ها بازیگری، برای اولین‌بار کارگردانی را تجربه کند. فیلم‌نامه فیلم‌اش را نمایش‌نامه‌نویس جوانی نوشته است به اسم فرهاد. اما حالا در آستانه شروع فیلم‌برداری فرهاد پیشنهاد تازه‌ای دارد…

تینا پاکروان در آثار سینمایی‌ای مانند «سارا و آیداد»، «متروپیل»، «خانه کاغذی» و «سال‌های مشروطه» بازی کرده و نویسنده فیلم‌نامه‌هایی مانند «معجزه»، «گره»، «اینجا شهر من بود» و «خانوم» است.

تاکون آثار سینمایی‌ای مانند «خانوم»، «نیمه‌شب اتفاق افتاد» و «لس آنجلس تهران» را کارگردانی کرده است، در نخستین تجربه کارگردانی تئاتر، قصد دارد، خردادماه نمایش «نویسنده مرده است» داشته است. نمایش «همه‌چیز درباره‌ی آقای ف» از ۱۸ خرداد در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌رود.

تینا پاکروان ونویسنده مرده است
تینا پاکروان، کارگردان، تهیه‌کننده و بازیگر سینما، نمایش‌نامه «نویسنده مرده است» نوشته عباسی اجراهای موفقی در تئاتر شهر، تالار حافظ و

فردی را روایت می‌کند که با معضلات اجتماعی مواجه می‌شود. عباسی تابه‌حال نویسندگی و کارگردانی آثاری مانند «زیرزمین»، «نویسنده مرده است»، «آفتاب از میلان طلوع می‌کند» و «آناکارنینا» را برعهده داشته است. نمایش «همه‌چیز درباره‌ی آقای ف» از ۱۸ خرداد در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌رود.

تینا پاکروان، کارگردان، تهیه‌کننده و بازیگر سینما، نمایش‌نامه «نویسنده مرده است» نوشته عباسی را روی صحنه می‌آورد. پاکروان که

زیر آسمان فیروزهای

در فضای هنرهای تجسمی به وقوع می‌پیوندد

همکاری هنرمندان ایرانی با هنرمندان آلمانی و کانادایی

● **گروه هنر**: در فضای این روزهای هنرهای تجسمی، شاهد همکاری هنرمندان ایرانی و کانادایی در پروژه کلوپ ۲۹ و ایران و نمایشگاه هنرمندان پیشروی ایران در آلمان خواهیم بود.

همکاری هنرمندان ایرانی وکانادایی
آثاری از کلی لایکن، دریا آکای، وودا فامورزاده، سهراب کاشانی، ناتالی پرشویتس و رضا حائری با کیوریتوری الهام پوریامهر در گالری ای‌جی به نمایش گذاشته می‌شود. پروژه «کلوپ ۲۹» شامل چیدمان و برنامه‌های پرفورماتیو مانند: «تقریب، رشت ۲۹»، «تاریخ رشت ۲۹»، «سخنرانی پشت پرده»، «بچه ادیسه»، «دروازه»، «میان‌برده‌هایی به یاد زاون هاکوپیان»، «انگشت و غذا و گل‌ها»، «کارگاه وزنه‌برداری با سوپر‌سهراب»، «مصاحبه‌خوانی»، «ویدئوهای بی‌صدا»، «گذر و درنگ: ملاقاتی دوباره با معماری ایران»، «شعرخوانی»، «خواندن مجله‌های دهه ۴۰ شمسی» و «کارگاه آموزشی» است. «کلوپ ۲۹» یلتفرمی موقت است که به بازنگری فضاهای نمایشگاهی می‌پردازد. بخش اول این پروژه پژوهش‌محور با همکاری هنرمندان ایرانی و کانادایی اجرا می‌شود و شرایط متفاوتی را به‌منظور تجربه بینندگان و مشارکت‌کنندگان در فضای نمایشگاهی فراهم می‌کند. پروژه، شامل چیدمان و برنامه‌های پرفورماتیو و گفتمانی است. «کلوپ ۲۹» روایت‌ها و آرشپو جمع‌آوری‌شده درباره «باشگاه رشت ۲۹» را بازخوانی می‌کند. این فضای هنری را که کامران دیبا (معمار)، پرویز تناولی (مجمعه‌ساز) و رکسانا صبا (موسیقی‌دان) در سال‌های ۱۳۴۹-۱۳۴۶ در تهران برپا کردند، می‌توان اولین فضای غیرانتفاعی هنری در ایران نامید.
آنها اولیه این فضا فراهم‌کردن پاتوقی برای دور هم جمع‌شدن، خوردن و آشامیدن، مطالعه و تبادل دیدگاه‌های فرهنگی و هنری هنرمندان رشته‌های مختلف بوده است. این فضای منحصربه‌فرد دارای نمایشگاه دائمی و برنامه‌هایی مانند شب شعر، بازی، نوازندگی، اجرای تئاتر و استودیوی هنرمندان بوده است. اولین حراج آثار هنر ایران در این باشگاه برگزار شده است. «کلوپ ۲۹» در تهران با حمایت اصلی «گالری ای‌جی» و حمایت‌ها و همکاری‌های «مؤسسه غیرانتفاعی کاف»، «to elaborate; «dis-» BC Arts» center for curatorial projects Council «کانادا)» and «the» Canada council» «Arts» (کانادا) تحقق یافته است. برنامه شماره ۱ این پروژه با عنوان «بچه ادیسه»، «تاریخ رشت ۲۹»، «تقریب، رشت ۲۹»، «مصاحبه‌خوانی» و «انگشت و غذا و گل‌ها» از ۱۰ تا ۳ خرداد ۱۳۹۷ از ساعت ۶ الی ۷:۳۰ عصر برگزار می‌شود. برنامه شماره ۲ با عنوان «بچه ادیسه»، «سخنرانی پشت پرده»، «خواندن مجله‌های دهه ۴۰ شمسی»، «کارگاه آموزشی» و «انگشت و غذا و گل‌ها» از ۲ الی ۱۷ خردادماه برگزار می‌شود. برنامه شماره ۳ با عناوین «کارگاه وزنه‌برداری با سوپرسهراب»، «شعرخوانی»، «ویدئوهای بی‌صدا»، «میان‌برده‌هایی به یاد زاون هاکوپیان» و «انگشت و غذا و گل‌ها» از ۱۱ الی ۲۴ خرداد برگزار می‌شود. برنامه شماره ۴ با عناوین «گذر و درنگ: ملاقاتی دوباره با معماری ایران» شامل ویدئو، مستندات و سخنرانی‌هایی از «فریار جواهریان» (چهارشنبه، ۹ خرداد)، «ایرج کلانتری» (چهارشنبه، ۲۳ خرداد) و «محمدرضا حائری» (چهارشنبه، ۳۰ خرداد، برگزار می‌شود. با توجه به محدودیت تعداد افراد در برنامه‌ها، برای ثبت‌نام در هر برنامه با شماره تلفن ۲۶۸۵۱۷۴۸ گالری ای‌جی تماس بگیرید.

نمایشگاه هنرمندان پیشروی ایران در آلمان
مجموعه‌ای از آثار هنرمندان نقاش ایران در شهر مونیخ آلمان به نمایش درمی‌آید. نمایشگاهی از آثار نقاشان ایران و آلمان در لندزبرگ مونیخ برگزار می‌شود. در این نمایشگاه آثاری از شاخص‌ترین هنرمندان پیش‌رو به انتخاب فرناز محمدی به نمایش درآمده است. محمدی درباره این نمایشگاه به هنر آنلاین گفت: نقاشی‌امروز بازتاب شرایط نژادی است که جهان را به هم نزدیک‌تر کرده است. هنر ایران و آلمان هنری است با قوام و دوام تاریخی که غنای آن مبتنی‌بر جنبه‌های اندیشمندانه، شاعرانگی و خصلت‌های تصویری است. مجموعه حاضر پیچیدگی‌ها و ویژگی‌های تازه اجتماعی و سیاسی جهان ما را در شرایط پیچیده امروز نمایان می‌کند. زنان هنرمند در این مجموعه و نیز در کشور خوش حضوری پررنگ دارند و آثار آنان نیز به شکل بی‌واسطه‌تری اتفاقات پیرامونی و فردی را نمایان می‌کند. هنرمندان فارغ از شیوه‌ها و موضوعات، جنبه‌های درون‌گرایانه‌ای را در آثار نشان داده‌اند که به رازها و تخصص‌های ما را در لایه‌های مختلف آشکار می‌کند و فضای فوق‌العاده این نمایشگاه را به مکانی برای جست‌وجو، لذت و تفکر بدل می‌کند. میثرا کاپوian، بهنام کامرانی، مهشید رحیم‌تبریزی، مانیسا کارزونی، آفرین ساجدی، کیوان عسگری، مانلی منوچهری، علبرضا آدم‌بکان، لایلا ویسمه، فرناز ربیعی‌جا، آزاده اعتباریان، آستاره عکاشه، الهام یزدانیان، مرتضی پورحسینی، لیلی رشیدی، روشنا رستمی، سارا اشرفی، مریم عاشوری، فرشته محسنی، لاله حسینی، نگین ناصرانی و زهرا قیاسی هنرمندان ایرانی شرکت‌کننده در این نمایشگاه هستند و آثاری از دو هنرمند آلمانی هم در این مجموعه به نمایش درآمده است.